

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex residuis capitus lib. 2. Regum, in quibus describitur Psalmus 17. in gratiarum actionem pro liberatione ab inimicis factus. Generosa mortificatio Davidis in effusa aqua ex ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

longè; sola Deipara, Corpus Filii sui ab injuriis defensora *stabat juxta Crucem.* ò fortitudinem nullis retroactis sæculis de muliere auditam! contremiscit terra, obscuratur aër, dirumpuntur petrae, sol omne perdit lumen: stabat tamen Illa juxta Crucem immobilis, intrepida, in pedes erecta, utque citatus asserit Canisius: *Ipsis Apostolis fortior: tantò licet impiorum & immanissimorum hostium agmine circumsepta: ut neque Judæorum furore, neque militum sevitia, neque comprimentium turba, neque doloris acerbitate à statione posset dimoveri.* Hinc meritò Cantic. c. 7. ejus statura assimilatur Palmæ: ut enim hæc arbor, quò majori oneratur pondere, eò majori robore & constantiâ sese erigit in altum, ita Virgo Deipara, quò magis tremenda circa crucem Filii sui apparebat rerum facies, eò fortior & animosior visa est. Christiane Lector! tu nec truces militum vultus, nec Judæorum sævientium furorem, nec truculenta satellitum arma circa te versari cernis: & tamen toties fugis à Christo tuo, vel respectu humanò permotus, vel carnis concupiscentiâ abductus. Rogagitur constantissimam Respham Virginem Deiparam Mariam, ut gratiam tibi impetret à Filio suo, quâ adjutus stes, & perstes eò usque, donec ab ipso audias cum electo latrone; *Hodiè mecum eris in Paradiso.*

Doctrina 3.

Desumpta ex residuis capitibus lib. 2. Regum, in quibus describitur Psalmus 17. in gratiarum actionem pro liberatione ab inimicis factus. Generosa mortificatio Davidis in effusa aqua ex cisterna Bethlehem delata. Mandatum de Populo numerando, inde secuta pestilentia &c.

Considera I. **G**enerosum Davidis factum, quod ille cap. 23. patra- N. 279.
verat, quando Philistæis Urbem Bethlehem obsidentibus, aquam cisternæ illius sitire incœpit. Quò intellectò desiderio tres milites non absque certo vitæ suæ periculo hostiles penetrandò phalanges, petitam attulère aquam, Regis sitibundi aridas fauces refocillaturi. Verùm teste S. Scripturâ citati cap. v. 16. *Ille noluit bibere, sed libavit eam Domino, dicens; propitius mihi sit Dominus, ne faciam hoc. Num sanguinem hominum istorum, qui profecti sunt, & animarum periculum bibam?* S. Ambros. causam inquirens, quæ Davidis appetitui tam forte frænum injecerit? hanc tandem assignat Apol. 1. de Davide c. 7. asserens;

rens : *Eò quòd suavitatem bibendi habere non posset, quæ proposita mortis horrore constaret.* Ita sanè mortis memoria gulæ illecebras optimè novit frenare, & carnales appetitus remediò utilissimò compescere, quod sua in Diæt. tit. 7. c. 1. confirmat S. Bonavent. asserens ibidem : *Concupiscentia carnis deprimitur, quando quis cogitat, quòd corpus in deliciis nutritum erit cibus vermium.* Rex Balthasar inter summas gulæ illecebras quamprimùm aspexit digiti, sibi mortem denunciantis figuram, illicò ostendit commutatam faciem Danielis 5. & cogitationes ejus conturbabant eum, compages renum ejus dissolvebantur, & genua ejus ad se invicem collidebantur. B. Margarita de Cordona (ut de ea referunt annales Ecclesiastici) illicitis amplexibus servierat cuidam Nobili, qui in ejus absentia mortuus, sub quadam lignorum strue tumulum obtinuit. Ad quem locum postquam Margarita due catellâ pervenit, & sepositis tantisper lignis vidit defuncti cadaver, jam vermibus scatens, adeò commota est : ut antea vitæ poenitens, assiduè jejuniis, vigiliis, orationibus & ciliciis, luxuriæ & intemperantiæ crimina rigidissimè expiaret. Contingit sæpè, ut qui febrî diurnâ laborant, nullâ medicorum aut pharmacorum ope sanitati reddantur, quibus illud ultimum remediî locò suadetur, in patriam se conferant, ejusdem aurâ ad tempus fruturi, quod plurimis profuit experientiâ teste. Modò haud absimilè evenire solet, homines quosdam febrî luxuriæ & intemperantiæ tam gravî diurnaquæ laborare, ut illis nulla videantur prodesse spiritalis pharmacopolii remedia. Id unicum ergò pro talibus restat, ut mittantur ad terram patriam, quæ eos genuit, ad pulverem videlicet, ex quo formati sunt, eundem serâ meditatione contemplantur, ad frugem illius beneficiò redituri : non enim ultra manet gulæ illecebris & libidini diversorium, ubi in mente Christiani hominis versatur sepulchrum. ò Christiane ! qui tam frequenter à rebelli carne ad varia luxuriæ & intemperantiæ incitaris oblectamenta, ut feliciter de his vitiis triumphes, monitum S. Bernardi sequentibus verbis expressum in opus redige, asserit ille in formula honestæ vitæ : *Super lapidem, super quo lavantur corpora te meditandò compone, & diligenter cogita, quò tractantur usu sepeliendi : nunc enim in tergum, nunc in faciem versantur. Quomodo nutat caput, cadunt brachia, rigent crura, jacent tibia. Quomodo induantur, deserantur humanda. Quomodo componantur in tumulo, quomodo pulvere contegantur, quomodo vorentur à vermibus, quomodo quasi saccus putrefactus*

consumantur. Summaque tibi sit Philosophia mortis meditatio assidua. Hanc ubique fueris, & quodcumque perrexeris, tacum porta, & in aeternum non peccabis.

Considera 2. Et admirare: quod Deus tam gratiosum se cætero-
 N. 280.
 quin exhibens Davidi, ob Populum numerari iustum adeo ei indignetur: ut tres gravissimas ei proponat pœnas, è quibus unam feligat, quâ puniatur. Siccinè tam grande peccatum existit, numerasse Populum, ut tantam in se David provocet pœnam? Theodoretus hoc dubium soluturus respondet: Quoniam divinis Promissionibus erat contraria ejusmodi numeratio; dixerat enim Abrahæ: faciam semen tuum sicut arenam, quæ est in litore maris. Erat ergo divinæ Providentiæ & liberalitati injurius David, dum numerandô Populum videbatur ambigere de eventu Promissionis Divinæ. Non disparem hêrcle culpam committunt, & hinc parem quoque pœnam merentur Christiani, qui nimia rerum terrenarum sollicitudine tanguntur, Gentibus similes, quæ teste Christô Matth. 9. talia meritò inquirunt, eò quod Deos adorent, qui licet oculis sint instructi, non tamen vident eorum miseras: qui licet aures habeant, non tamen audiunt clientum suorum preces. Qui demum, cum nonnisi lignei, lapidei, ærei, aut ferrei sint, non possunt miseris mortalibus compati. Christiani econtra habent Deum, & viventem, & videntem, totâ die miserentem & commodantem. Nec habent tantummodo Deum, sed & in Deo Patrem habent, jussi orare: Pater noster, qui es in Cælis &c. Si ergo Christiane Lector in nimia rerum terrenarum sollicitudine hæctenus secutus tres Davidem errantem, sequere etiam pœnitentem: omnes curas cum eo solùm ponens, ut adifices Altare Domino in medio pectoris tui, ibidem Holocausta virtuosorum actuum, præsertim perfectæ confidentiæ offerens, cantansque cum eo Psal. 72. Mibi adherere Deo bonum est, & ponere in Domino spem meam. Eveniet inde, verificari de te, quod S. Scriptura versu ult. citati capituli ait: Et propitius est Dominus terra, & cohibita est plaga ab Israël.

FASCI-